

27 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2024

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΗ' (Ζ' ΛΟΥΚΑ)

Νέστορος μάρτυρος (†306)· Πρόκλης συζύγου τοῦ Πιλάτου.

Ἦχος α'. Ἐωθινὸν ζ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδώσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε

σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς', καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια γ' εἰς δ'.

ᾠχος 4 Παφ

Κυριε εκεκραξα α προ ο ος σε ε ει
σακου σο ο ον μου ει σα ακου ου σο ον
μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυριε ε κε
κραξα προ ος σε ει ει σακου σο ο ον μου ου
ου προσχες τη φω νη η η η τη η ης δε η η
σε ω ω ω ως μου εν τω κεκρα γε ναι με προ ος
σε ε ε ε ει σακου σο ον μου Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ι ε

Κατευθυνθη η η τω η προ ο ο σε ευχη
η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
σι α ε σπε ρι ι νη η ει σακου σον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ι ε

Στιχολογία υπό Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ηου Κυριε φυλακην τω στοματι μου και θυ υ

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου π ₉

Mη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ας Δ ₂ του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α

μαρ τι ι αις π ₉

Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν π και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των π ₉

Παι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λε γ

ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου π ₉

Oτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των Δ ₂ κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των π ₉

Aκου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν Δ ₂ ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης π ₉

δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην π ₉

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι μου ^Δ_δ ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χην μου ^π₉

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν
το μοι ^Δ_δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν ^π₉

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι ^π₉ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω ^π₉

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προ Κυ υ ρι ον ε δε η θην ^π₉

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγελω ^π₉

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου ^π₉
και συ εγνωστας τρι βους μου ^π₉

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ^Δ_δ ε κρυ

ψανπα γι δαμοι π_9

K α τε νο ουνεις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον Δ_2 και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε π_9

A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε εστιν

ο εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου π_9

E κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα Δ_2 συ ει

η ελ πισμου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων π_9

Π ροσχεσπροστην δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θηνσφο δρα π_9

P υ σαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με Δ_2 ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε π_9

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Στίχ. α΄. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου π_9 του ε ξο μο

λο χ γη σασθαιτω ο νο μα τι ι ι ι σου π_9

T^{Πα} ας ε σπε ρι νας η μωων ε ε ευ χας π_9 προ σδε

ξαι A γι ι ε Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π_9 και πα ρα

σχουη μι ιν α φε ε σιν ^M α α μαρ τι ι ι ων ^{Πα} ο τι
μο ο νος ει ο δει ξας εν κο σμω την α να α
α α στα α α α σιν ^Π₉

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ^Χ_Π₉ ε ως ου αν τα πο

δωω ω ως μοι ^Π₉

K ^{Πα} υ κλω σα τε λα α οι ^M Σι ι ων ^{Πα} και πε ρι λα ^Π₉

βε τε ε ε ε α α α αυ την ^Π₉ και δο τε δο ξαν εν

αυ τη τω α να σταν τι ι εκ νε ε ε κρων ^{Πα} ο τι αυ ^Π₉

τος ε στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ος η η η μω ων ^Δ₉

^{Πα} ο λυ τρω σα με ε νο ος η η μα ας ²² εκ των α νο ^Π₉

μι ω ω ων η η η η μων ^Π₉

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε ^Π₉ ^Χ_Π ει σα

κουσον της φω νη η η ης μου ^Π₉

Δ ^{Πα} ευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προ σκυ νη σω ^M

μεν Χρι ι στον ^{Πα} δο ξα ζον τες αυ του την εκ νε κρων ^Π₉

Α να α α α στα α α α σιν ^Π₉ ο τι αυ τος ε

στι ι ι ι ν ο ο Θε ο ο ος η η η μων ο εκ
 της πλα νη ης του ε ε εχ θρου τον κο ο ο σμον
 λυ τρω σα α α α με ε ε ε νος

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα
 εις την φω

νην της δε η σε ω ω ω ως μου

Ευ φρανθη τε ου ρα α νοι σαλ πι σα τε τα θε

με λι α τη ης γης βο η η η σαα τε τα α

ο ο ο ρη ε ευ φρο συ υ υ νην ι δου γαρ

Εμ μα νου ου ηλ τας α μαρ τι ας η μων τω Σταυ

ρω ω προ ο ση η η λω ω ω σε και ζω η

η ην ο δι ι δου ο υς θα να τον ε νε κρω ω σε ε

Αδαμ α να στη σας ως φι λα α α αν θρω ω

ω πος

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε
 τις υ πο

στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ος

ε ε ε ε στιν

T^{Πα} ον σαρκι εκουσι ωσταυρωθεν τα αδιηη

μας^{Πα} παθοντα και τα αφεεντα²² και ανα

σταντα εκνεεκρων²² υυμνησωμεν λεεεε

γοοοοντες^{Πα} στηριξονορθοδοξιατην εκ

κλησιια ανσου Χριιστε^{Πα} και ειρηνευσοντην

ζωην ηημων²² ωσαγαθος και φιλαααν

ρωωωωπος

Στίχ. 7. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου^{Πα} ηλπισεν ηψυ

χημου^Χ επι τον Κυυριιιιον^{Πα}

T^{Νη Πα} ωζωοδοχωσουτα φωπαρεστωωτες οι οι

αα ναααξιιιιοιδοξολογιαν^{Πα}

προσφεροομεν²² τηαφωτου σου ευσπλαα

γχνιια Χριστεο Θεοοοοος ηηηημων^{Πα}

οτι Σταυρον κατεδεεεξω^{Πα} και θανατον ανα

μαρ τη η τε ι να τω κο σμω δω ρη ση την Α να α
 σταα σιν ²² ως φι λα α α αν θρωω ω ω πος ⁹

Καὶ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Στιχηρὰ
 Προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου γ' εἰς δ'.
 ᾠχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες ἀνευφημήσωμεν, τὸν Ἀθλητὴν τὸν μέγαν, καὶ γενναῖον ὀπλίτην, Δημήτριον, τὸν πᾶσαν τὴν τοῦ ἐχθροῦ, δυναστείαν πατήσαντα, τούτῳ βοῶντες ἐν πίστει· Ὑπὲρ ἡμῶν, τὸν Χριστὸν Μάρτυς ἰκέτευε.

Στίχ. η. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες ἀνευφημήσωμεν, ...

Στίχ. θ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τὸν ἀριστέα τὸν θεῖον καὶ μιμητὴν τοῦ Χριστοῦ, τὸ τῆς ἀγνεΐας κάλλος, τὴν πηγὴν τῶν θαυμάτων, Δημήτριον τὸν μέγαν, πάντες πιστοί, ἐν ᾧδαῖς εὐφημήσωμεν, ἀγιαζόμενοι σώματα καὶ ψυχάς, ἐν τῇ μνήμῃ τῇ ἐνδόξῳ αὐτοῦ.

Στίχ. ι. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Θεσσαλονίκη χορεύει ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου, καὶ συγκαλεῖται πάσας, τῶν πιστῶν τὰς χορείας, Δημήτριε τρισμάκαρ, τελέσαι τὴν σὴν, φωτοφόρον πανήγυριν· οἷς καὶ ἡμεῖς συνελθόντες ἀσματικῶς, εὐφημοῦμεν τοὺς ἀγῶνάς σου.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. (26 Ὀκτ.)

ᾠχος πλ. β'. Βυζαντίου.

ᾠχος Πα

ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ω Πνευ μα α α τι

Πα η με ε ρον συ γκα λει ται η η μας τδ Α Δι

Πα θλο φο ο ο ρθ η πα γκο ο σμι ο ο ος πα νη η

Κε γυ υ υ ρις Δευ τε ς ςν φι ι λε ε ο ορ τοι

Δι φαι αι δρω ω ωως ε κτε ε λε ε σω ω ω ω μεν Πα την

μνη μην α α αυ τδ λε ε γο ο ο ον τεσ Χαι αι

αι αι αι αι ροι οις ο τον χι τω ω να τη η ης

Δι α α α σε ε βει ει ει ασ δι αρ ρη η η ξα ασ

Πα Δι δι α α α της πι ι στε ε ε ε ως την δε αν

Πα δρει αν τδ Πνε ε ε ευ μα α α α τοσ σε αυ τω ω

Κε πε ε ε ρι θε ε με ε ε ε νοσ Χαι αι ροι οις

ο ο κα ταρ γη η η σα ασ τας ε πι νοι οι ασ

Πα τω ω ων πα α α ρα α νο ο ο μων τη ι σχυ υ

Δι Πα ι τη δο θει ση η σοι οι πα ρα τδ μο ο νδ Θε ε ε

ε ς Χαι αι αι αι αι ροι οις ο λογ χευ θε εν

των των με ε λων το μα κα ρι ι ι ο ον πα
α α θος πνευ μα τι κως η η μιν α να ζω γρα
φη η σας τς ς Χρι ι ι στς ο ον κα θι ι
κε τε ε ευ ε α θλη των ε γκα λλω ω πι ι σμα
Δη η μη η τρι ι ι ι ε λυ τρω θη η η η η
ναι αι η η η μας ο ρα των και α ο ρα των ε
εχ θρων και σω θη η ναι τας ψυ χα α ας η η η η
μων

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος ♯ Πα φ

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α α α μην
Την παγ κοσ μι ον δο ο ο ξαντην εξ αν θρω ωπων
Νη Πα σπα α ρει ει ει σαν και τον Δε σπο τη ην τε ε
κου ου σαν την ε που ρα α α νι ι ι ον
πυ υ υ υ λην υ μνη σω ω μεν Μα ρι ι αν τη ην

Παρ θε ε ε ε ε νον των Α σω μα τω
 ων το ο α α σμα και των πι στων το εγ καλ λω ω
 ω ω πι ι ι ι σμα αυ τη γαρ α νε δει ει ει χθη
 ου ρα α νος και να ο ος της θε ε ο ο ο
 τη η η η τος αυ τη το με σο τει χον της εχ θρας
 κα θε ε λου ου σα ει ρη νη αν τει ση η ξε ε
 και το βα σι λει ο ο ν η νε ε ε ε ω ω ω ω ξε
 ται την ουν κα τε χο ον τες της πι στε ως την αγ κυ υ
 ραν υ περ μα χον ε χο ο με εν τον εξ α αυ
 της τε χθε ε εν τα Κυ υ ρι ι ι ον θαρ
 σει ει ει τω τοι οι οι νυ θαρ σει τω λα ο ο ος του
 Θε ε ου και γαρ αυ τος πο λε μη σει τους ε εχ θρα
 ρς ως παν το δυ υ υ υ να α α α μο ο ο
 ος

***

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανού, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *

ιδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ
 ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνϛ ϛ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ϛ
 ϛ ϛ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϛς δι ι ο ο ο

ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
 αν ε νε δυ υ σα το ο ο

***

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρα σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὴς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ

παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν

καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Τ^{Πα} ω πα θει σου Χρι στε πα θων η λευ θε ρω θη μεν
και τη α να στα σει σου εκ φθο ρας ε λυ τρω θη μεν Κυ
ρι ε δο ο ξα α σοι

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,

ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,

ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμήν,

τὸ δὲ Ἀμήν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν
και πε ρι ε ζω σα το

Α^{Πα} γα λ λι α σθω η κτι σις ου ρα νοι οι ευ φραι
νε σθω σαν χει ρας κρο τει τω τα ε θνη με τευ φρο συ

νης ^Δ _δ Χρι στος γαρ ο Σω τηρ ημων τω σταυ ρω προ ση λω σε
 τας ^Μ α μαρ τι ι ας η μων ^{Ζω} και τον θα να τον νε κρω
 ω ω σας ^{Πα} ζω ην η μι ιν ε δω ρη σα το πε πτω
 κο τα τον Α δαμ ^{Πα} παγ γε νη α να στη σας ως φι
 λα ανθρωπος ^Π _ρ

Στίχ. β'. Καί γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην ^Δ _δ ^Χ η τις ου σα

λευ θε σε ται ^Δ _δ

Β ^{Πα} α σι λευς υ παρχων ου ρα νου και γη ης α κα τα

ληπτε ε κων ε σταυρωσαι δι α φι λανθρωπι ι αν ^Π _ρ

ον ο Α δης συ ναν τη σας κα τω θε νε πι κρανθη

και δι και ων ψυ χαι δε ξα με ναι η γαλ λι α

σαν το ^Π _ρ Α δαμ δε ι δων σε τον κτι στην ^Δ _δ εν τοις κα

τα χθο νι οις α νε στη ^Π _ρ ω του θαυ ματος πως θα

να α του ε γευ σα το η των α πα αν των ζω η ^Δ _δ

αλλ η ως η βου λη η θη κο σμον φω τι ι σαι κραυ γα

ζον τα και λε γοντα ^Δ _δ ο α να στας εκ των νε κρων Κυ

ρι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε
εις μα κρο τη

τα η με ρων

Γυ ναι αι κες μυ ρο φο ροι μυ ρα φε ρουσαι με

τα σπου δης και ο δυρ μου τον τα φον σου κα τε

λα βον και μη ευ ρουσαι το α α χραν τον σω μα

σου πα ρα δε του αγ γε λου μα θουσαι το και νο ον

και πα ρα δο ξον θαν αυ μα τοις Α πο στο λοις ε

λε γον α νε ε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χωντω κοσμου

το με γα ε ε λε ε ος

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. (26 Ὀκτ.)

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Ἦχος Νη ς

Δο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Εχει ει μεν η θει ο τα α τη σϷ ψυ υ

χη και α μω ω μο ος Α οι οι δι με Δη μη η

η η τρι ι ι ι ε ^{Δι} την ου ρα νι ι ον ^{Νη} Ι ε ρθ
 σα λη ημ κατοι κη τη η η η ρι ι ι ι ον ^{Δι} ης
 τα α τει ει χη ^β εν ταις α χρα α αν τοις χε ερ
 σι ^{Δι} τσ α ο ρα α τσ Θε υ ε ζω γρα α α α
 φη η η ην ται ^{Δι} ε χει δε και το πα νεν τι ι μο
^{Νη} ον ^{Δι} και α θλη τι κο τα τον σθ υ σω ω μα ^β τον πε
 ρι κλυ το ον τσ υ τον να ο ον ε ε πι ι γης τα
 μει ο ον α α συ λον θα α αυ μα α α α των ^{Δι}
 νο ση μα των α λε ξι ι τη η η ρι ι ι ι
 ον ^{Δι} εν θα προ ο ο στρε χο ον τες ^β τας ι α α σεις α
 ρου ο ο ο ο με ε ε ε θα ^{Δι} φρσ υ ρη η σον
 πα νε ε ε ευ φη η η η με ^{Δι} την σε με γα λυ νθ
 σαν πο ο ο λι ιν α πο των ε ναν τι ι ων προ
 ο σβο ο ο λων ^{Νη} πα ρρη σι αν ως ε ε ε
 ε χω ων προς Χρι στο ον τον σε δο ξα α α α α
 σα α α αν τα ^{Δι}

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμώηχον.

Ἦχος Ἀδ' Νη ς

Κ αὶ νῦ νῦν καὶ ἀ ἀ εὶ και εἰς τὰς αἰ αἰ ὦ
ὦ ὦ νας τῶν αἰ ὦ ὦ ὦ ὦ νῶ ὦν ἀ ἀ ἀ μὴν
Α νῦ νῦν υμ φε εὐ τε Παρ θε ε ε νε ἠ τον
θε ο ο ον ἀ ἀ φρα ἀ ἀ στως συλ λα
βου οὐ οὐ σα ἀ σα ἀ αρ κι Μῆ τηρ θε ου ου
ου του ου υ υ υ ψι ι ι ι ι στου ὧν ι κε
των πα ρα ἀ ἀ κλη ἠ ἠ σεις δε χου Πα να ἀ ἀ ἀ
μω ὦ ὦ ὦ με ἠ πα σι χο ρη ἠ γου ου ου σα ἀ
κα θα ρι σμο ο ον τῶ ν πται αἰ σμα ἀ ἀ ἀ των
νῦν τας ἠ μων ι κε ε ε σι ι ι ας προ σδε ε ε
ε χο ο με ε ε νη δυ σω ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ
ὦ ὦ ὦ πει εἰ σω θη ἠ ἠ ἠ ναι πα ἀ ἀ ν τα
ας ἠ ἠ ἠ μα ἀ ἀ ας

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ

Ῥοδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας

κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Του λιθου σφραγισθεντος υπο των Ιουδαιων
και στρατιωτων φυλασσοντων το αχραντον σου σωω
μα αναεστης τριημερος σωτηρ δωρου με

νος τω κο σμωτηνζωην δι α του το αι δυ να α
 μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα
 δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη
 βα σι λει α σου δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε
 φι λα αν θρωω πε

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

Με γαν ε ευ ρα το εν τοις κιν δυ νοις σε υ
 πε ερ μα χον η οι κη με νη Α θλο φο ρε τα
 ε εθ νητρο ο πα με ε νον ως εν Λυ αι ς κα θει ει
 λες την ε παρ σιν εν τω στα δι ωθαρ ρυ υ νας το ον
 Νε στο ο ρα ου τως Α γι ε Με γα λο μα αρ τυς Δη μη
 τρι ε Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε δω ρη σα
 σθαι η μιν το με γα ε ε λε ε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του γε
 ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε

Γα
 εν τη σαρκι γαρ τη εκ σου προσηλη φθειση ο Υι ος σου
Πα
 και Θε ος η μων ^υ _ῥ το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα α με
Γα
 νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας ως φι
Νη
 λαν θρω πο ο ος ^{Γα} _υ

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν:

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης):

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησία καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς:

Ὁ ὦν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησία (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *